

SPECJALNA NAGRODA JURY ZA „NAJLEPSZY SCENARIUSZ”
NAGRODA FIPRESCI
WYRÓŻNIENIE JURY EKUMENICZNEGO
WYRÓŻNIENIE JURY DLA „NAJLEPSZEJ AKTORKI”
26. WARSZAWSKI FESTIWAL FILMOWY
2010

NAGRODA DLA „NAJLEPSZEGO FILMU”
NAGRODA DLA „NAJLEPSZEJ AKTORKI”
NAGRODA KRYTYKÓW
MFF SALONIKI 2010

SELEKCJA OFICJALNA
MFF TORONTO 2010

SELEKCJA OFICJALNA
MFF LOCARNO 2010

Film
Bogdana George Apetri

Outbound | Periferic

PERYFERIE

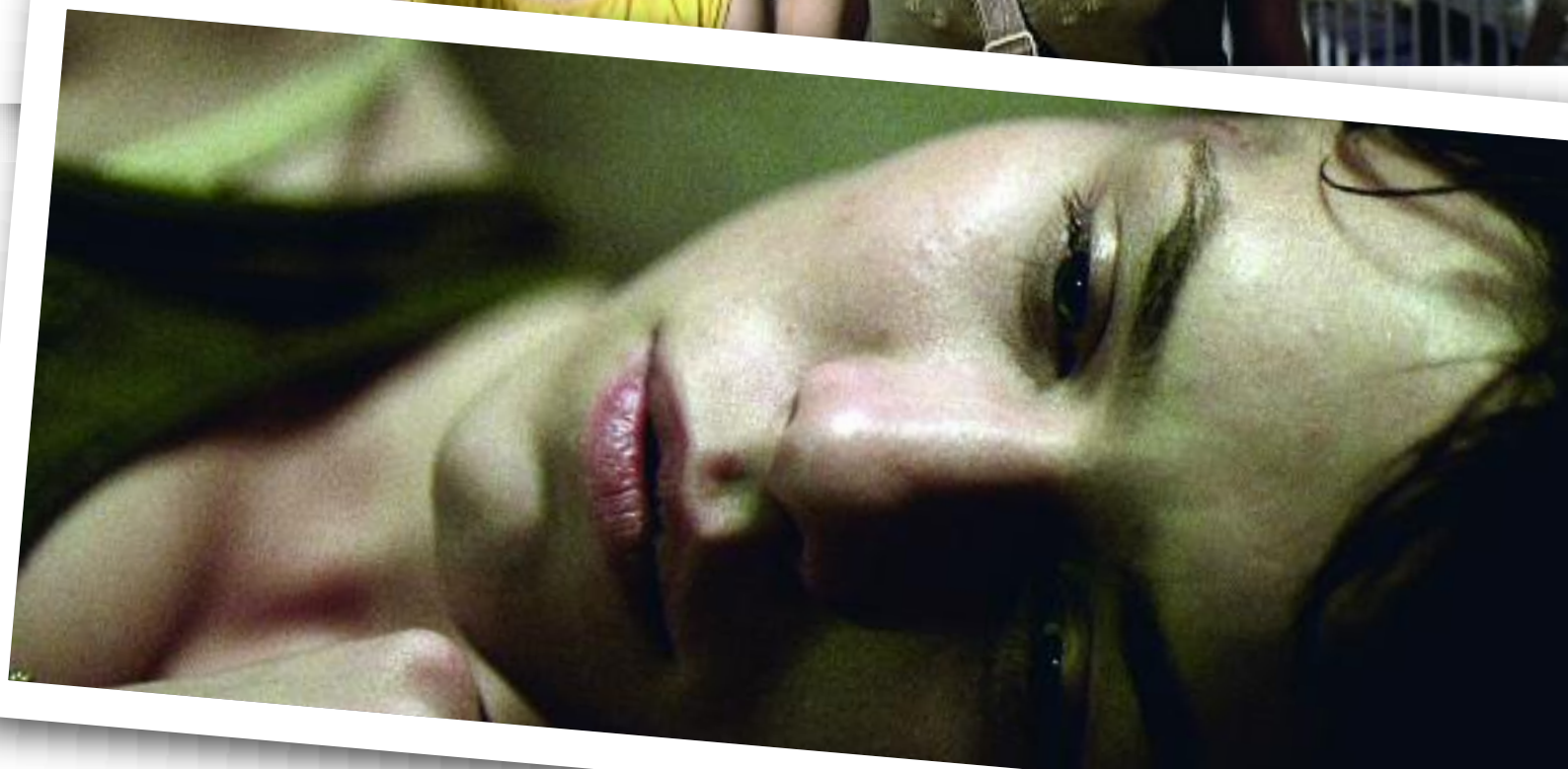
na podstawie historii
zdobywcy Złotej Palmy
Cristiana Mungiu
(4 miesiące, 3 tygodnie i 2 dni)

SCENARIUSZ: TUDOR VOICAN I BOGDAN GEORGE APETRI
NA PODSTAWIE HISTORII CRISTIANA MUNGIU ORAZ IOANY URICARU
REŻYSERIA: BOGDAN GEORGE APETRI
RUMUNIA 2010, 85 MIN
WYSTĘPIJĄ: ANA ULRU, ANDI VASILIANU, IOANA FLORA, MIMI BRANESCU, TIMOTEI DUMA
ZDJĘCIA: IMARIUS PANDURU PRODUKCJA: ALEXANDRU TEODORESCU, DANIEL BURLAC
DYSTRYBUCJA W POLSCE: AGAINST GRAVITY

www.againstgravity.pl/sklep

TYLKO W KINACH STUDYJNYCH

AGAINST GRAVITY PRZEDSTAWIA

PERYFERIE

Outbound | Periferic

Film **Bogdana George Apetri** Rumunia 2010, 85 min

Występują:

Ana Ularu, Andi Vasluianu, Ioana Flora, Mimi Branescu, Timotei Duma...

Scenariusz: Tudor Voican i Bogdan George Apetri

na podstawie historii Cristiana Mungiu oraz Ioany Uricaru

Reżyseria: Bogdan George Apetri

zdjęcia: Marius Panduru

produkcja: Alexandru Teodorescu, Daniel Burlac

wybrane festiwale i nagrody:

2010 – MFF Saloniki – Nagroda dla „Najlepszego filmu”,

Nagroda dla „Najlepszej aktorki”, Nagroda Greckich Krytyków;

26. Warszawski Festiwal Filmowy – Specjalna Nagroda Jury Konkursu Międzynarodowego za „Najlepszy scenariusz”, Nagroda Międzynarodowej Federacji Krytyki Filmowej FIPRESCI, Wyróżnienie Jury Ekumenicznego, Wyróżnienie Jury dla „Najlepszej aktorki”;

MFF Toronto; MFF Locarno; MFF Rzym; MFF Kair; FF Cottbus; Viennale...

Czas projekcji: 85 min

Dystrybucja w Polsce: Against Gravity

Historia:

Niepokorna outsiderka i buntowniczką **Matylda** odsiaduje pięcioletni wyrok za przestępstwo, którego wcale nie popełniła. W związku z pogrzebem matki pewnego dnia wychodzi na 24-godzinną przepustkę. Traktuje ją jak wyzwanie. Nie chcąc wracać do więzienia planuje ucieczkę, która ma gruntowanie zmienić jej życie. Plan jest prosty, ale na jego realizację ma tylko dobę. W tym czasie Matylda musi zmierzyć się z przeszłością i zrozumieć, że życie bywa czasem bardziej okrutne i nieprzewidywalne, niż nam się zdaje.

W trakcie pogrzebu matki Matylda odwiedza rodzinę, ale nikt nie jest tu chętny do pomocy. Brat **Andrei**, któremu ufa, nie chce pożyczyć pieniędzy, a bratowa jest jeszcze mniej przychylna. Były kochanek **Paul**, z którym ma syna – **Tomę**, wydaje się być równie obojętny, choć winny jest Matyldzie pieniądze. W końcu je zwraca, ale okazuje się, że oddał nieletniego Tomę do sierocińca, gdzie ten zarabia nielegalnie pieniądze. Matylda znajduje go w samochodzie starszego mężczyzny, do którego trafił co gorsza dzięki przyjacielowi.

Niestety jednak czas nieubłagany i szybko ucieka. Zszokowana losem syna Matylda decyduje się zabrać Tomę ze sobą i nielegalnie uciec z kraju. Niestety wizja nowej, wspólnej przyszłości okazuje się w efekcie nierealna z powodu nieoczekiwanego splotu okoliczności.

O filmie:

P*eryferie* to wyrafinowany sensacyjno-obyczajowy film; rodzaj artystycznego thrillera lub też filmu noir, oparty na scenariuszu **Tudora Voicana** i **Bogdan George Apetri**, który z kolei powstał na podstawie historii zdobywcy Złotej Palmy w Cannes – **Cristiana Mungiu** (*4 miesiące, 3 tygodnie i 2 dni*) i jego współpracownicy **Ioany Uricaru** (*Opowieści Złotego Wieku/Tales from the Golden Age*). Reżyserem filmu jest debiutant wykształcony w USA **Bogdan George Apetri**.

Ten klimatyczny, a zarazem bardzo realistyczny filmowy obraz portretuje jeden dzień z życia wyobcowanej ze świata, silnej, acz delikatnej, bohaterki, której kobiecy urok oraz macierzyński instynkt manifestują zaledwie tylko drobny uśmiech i subtelny gest. Los nie szczędzi kobiecie życiowych porażek i przeszkód. Dla popełniającej szereg życiowych błędów bohaterki największym wrogiem okazuje się być jednak nie tyle samo życie, co upływający nieustannie czas. To właśnie on jest wyznacznikiem filmu, scala poszczególne części, nadaje mu rytm, a przede wszystkim niezbicie dowodzi, że nasze największe pragnienia nie zawsze okazują się być w zasięgu naszych możliwości.

Zdjęcia do **Peryferii** kręcono ponad miesiąc w okolicach Bukaresztu. Postprodukcja odbywała się w Rumunii oraz w Austrii, a budżet liczył 720 000 euro, z czego 270 000 euro stanowiło wsparcie udzielone ze strony rumuńskiego National Centre for Cinema.

Słowo reżysera:

Bez względu na to, jak dziwnie to zabrzmiałoby, uważam, że reżyser jest najmniej upoważniony – a niektórzy nawet twierdzą, że najmniej zdolny – do wypowiadania się o swoim filmie. Kiedy film jest już ukończony, przestaje należeć do nas i dlatego lepiej jest milczeć na temat tego wszystkiego, co chciało się nim powiedzieć. Nie tylko z obawy o niekonsekwencję, czy nieadekwatność naszych idei w stosunku do pokazanego w filmie obrazu, lecz dlatego, że w konfrontacji z widzami nasze idee ewoluują, dojrzewają i stają się kompletne. Ta zmiana jest z reguły dramatyczna – dochodzimy do punktu, w którym niemal każda interpretacja okazuje się równie adekwatna i nikt nie jest ważniejszy od innego, oczywiście z zachowaniem odpowiednich proporcji i granic. To z kolei w sposób naturalny prowadzi do powstania pytania o czym jest dany film, co reżyser chciał nim powiedzieć. Uważam, że rozmawianie o moich intencjach i proponowanie jakichkolwiek interpretacji przedstawionej w tym filmie historii tak naprawdę sprowadza się w zasadzie do jednego – do tego, czy widz się w nią zaangażuje, czy będzie w stanie w niej uczestniczyć, odrzucając własny punkt widzenia na rzecz czystego aktu oglądania i przeżywania.

Mogę jednak wspomnieć o jednej ważnej rzeczy, która fascynowała mnie najbardziej podczas pracy nad tym filmem. Już na poziomie scenariusza ekscytowały mnie nie tylko postaci, lecz również 24-godzinna rama czasowa tej historii. Naturalnie ogranicza ona sposób, w jaki poznajemy postaci i ich zachowanie. Od zawsze pociągały mnie filmy z silnymi głównymi bohaterami i oczywiście Matylda jest w Peryferiach taką właśnie postacią. Ale jak dużo możemy dowiedzieć się o pojedynczej jednostce w ciągu zaledwie jednego dnia? A przede wszystkim w jaki sposób można tego dokonać? To właśnie okazało się tu wyzwaniem, szczególnie ze względu na naturalność tej postaci. Po wyjściu z więzienia, w którym siedziała dwa lata, Matylda nie jest typem łatwo przewidywalnej osoby, która w jasny sposób odsłania przed nami swoją przeszłość. Trzy częściowa struktura scenariusza wydała mi się zatem najlepszym rozwiązaniem, aby opowiedzieć o tej szczególnej historii w sposób najprostszy z możliwych – tak, jak zbudowana jest fabuła. W każdej z tych części Matylda spotyka trzech najważniejszych mężczyzn w swoim życiu i na tej bazie powoli powstaje jej obraz – filmowy kształt. Z kawałków, czy raczej ze strzępów jej przeszłości dowiadujemy się o jej życiu, zaczynamy rozumieć kim obecnie jest, a w końcu również spoglądamy na jej potencjalną przyszłość. Ale jak każdy inny film, tak i ten nigdy nie będzie kompletny, dopóki nie zostanie skonfrontowany z widzami, którzy wniosą własną interpretację, swój punkt widzenia, tchną życie w filmowy obraz. A reżyser powinien trzymać się od tego z daleka.

Ekipa:

Bogdan George Apetri - reżyser

Urodzony w 1976 roku w Piatra Neamt w Rumunii. Rumuński reżyser mieszkający w Nowym Jorku. Pracuje jako producent, scenarzysta, operator i montażysta. Ukończył wydział operatorski i reżyserski na Uniwersytecie Columbia. W 2006 roku wyreżyserował swój pierwszy film krótkometrażowy **A Very Small Trilogy of Loneliness**, a następnie **Last Day of December** (2008). Oba filmy prezentowane były na wielu festiwalach i zdobyły liczne nagrody. **Peryferie** (2010) to jego debiut fabularny.

Filmografia:

2010 - **Peryferie / Periferic / Outbound** (fabuła)
2008 - **Ultima zi in decembrie / Last Day of December** (krótki metraż)
2006 - **Foarte scurta trilogie despre singuratate**
/ **A Very Small Trilogy of Loneliness** (krótki metraż)

Tudor Voican - scenariusz

Rumuński scenarzysta, producent i koproducent. Chętnie współpracuje z rumuńskimi reżyserami młodego pokolenia.

Filmografia:

Scenarzysta:

2010 - **The Godmother**
2010 - **Peryferie / Periferic / Outbound**
2009 - **Medalia de onoare**
2008 - **Schimb valutar**
2007 - **California Dreamin' (Nesfarsit)**
2006 - **Sarmale reci, Marilena de la P7**
2004 - **Triptik**
2003 - **Poveste la scara 'C'**
2002 - **Binecuvântata fii, închisoare**
2002 - **Aceeasi gara pentru doi**
2001 - **Mihai si Cristina**
2001 - **Conserve de familie**
2001 - **Mecano**

Producent:

2009 - **Emigrant** (koproducent)
2006 - **Marilena de la P7**

Anna Ularu - główna rola żeńska

Urodzony w 1985 roku. Rumuńska aktorka młodego pokolenia, grająca w niezależnych filmowych produkcjach. Doceniana przez krytyków i nagradzana na festiwalach filmowych.

Filmografia:

2010 - **Peryferie / Periferic / Outbound** (fabuła)
2006 - **Papier będzie niebieski / Hirtia va fi albastră**
2004 - **Włoszki / Italiencele**

Głos prasy:

„*Peryferie* są wspaniałym obrazem - świętem rumuńskiego kina. Tym samym potwierdzają dlaczego cieszy się ono ostatnio tak dużym zainteresowaniem i powodzeniem.”

Variety

„*Peryferie* to szczególny rodzaj thrillera, w którym niepozbowiona rozsądku kobieta udaje się w jednodniową podróż, w trakcie której próbuje zmienić bieg życia. Zegar jednak nieubłaganie tyka, gdy Matylda, grana z tak wspaniałym wyczuciem przez Anę Ularu, powoli nabiera przekonania, że jej plan okazuje się znacznie trudniejszy, niż się jej wydawało.”

Hollywood Reporter

„To historia opowiedziana jakby obojętnie - tak, że nie wyciska łez, lecz coraz bardziej przeraża. To historia, która każe nam uważać na to, jakie podejmujemy wybory. Jeden błąd i możemy już nigdy nie mieć życia, o jakim marzyliśmy. Ani nawet takiego zwykłego.”

Gazeta Wyborcza

„Hipnotyzujący i wciągający film, w którym Ularu gra fantastycznie i w taki sposób, aby nie wzbudzać w nikim sympatii. Jej postać podąża własną drogą, bez względu na przeciwności losu, których jest w tym filmie sporo. Reżyser rzuca ją w wir coraz to nowych niepowodzeń, aby na końcu postawić twarzą w twarz z przeszłością, od której stara się uciec i przyszłością, która jest jedną wielką tajemnicą.”

Screen Daily

